

Trečiuoju pagrindu ieškovas nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė pareigą motyvuoti sprendimus ir nediskriminavimo bei teisių į gynybą apsaugos principus, iškraipė jam vertinti pateiktus įrodymų reikšmę. Šis paskutinis pagrindas sudarytas iš trijų dalių.

Pirmoje dalyje ieškovas tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė nediskriminavimo principą, pareigą motyvuoti ir įrodymų priimtumo taisykles nusprendęs, jog aplinkybė, kad kai kuriems konkurso dalyviams buvo žinomas dokumentas, kuriuo remiantis parengti testo raštu klausimai, nepažeidė nediskriminavimo principo ir iš atsakovės nereikalauja pateikti konkrečių įrodymų, kurie patvirtintų su šia aplinkybe susijusios diskriminacijos nebuvimą.

Antroje dalyje ieškovas nurodo nediskriminavimo principo pažeidimą ir Pirmosios instancijos teismui pateiktų dokumentų įrodymų reikšmės iškraipimą tiek, kiek šis teismas nusprendė, jog atrankos komisijos sudėtis buvo pakankamai stabili, kad užtikrintų objektyvų kandidatų palyginimą ir vertinimą, nors bylos dokumentai patvirtina priešingą aplinkybę, kad atrankos komisijos sudėtis nebuvo pakankamai stabili, ir nors atsakovė Pirmosios instancijos teismui nepateikė daug esminės faktinės informacijos.

Galiausiai trečioje dalyje ieškovas dar kartą nurodo nediskriminavimo principo, taip pat įrodinėjimo taisyklių bei teisių į gynybą pažeidimą, susijusį su Pirmosios instancijos teismo išvadamis apie vertinimo komisijos narių nešališkumą.

2008 m. birželio 2 d. Landesgericht Ried im Innkreis pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš Roland Langer

(Byla C-235/08)

(2008/C 223/35)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landesgericht Ried im Innkreis

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Roland Langer

Prejudiciniai klausimai

1. Ar EB sutarties (1997 m. spalio 2 d. redakcijos Europos Bendrijos steigimo sutarties, paskutinį kartą pakeistos Bulgarijos Respublikai ir Rumunijai įstojant į Europos Sąjungą, OL L 157, p. 11) 43 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jis draudžia nuostatą, kuria azartinių lošimų veikla lošimų namuose leidžiama verstis tik bendrovėms, kurios yra akcinės bendrovės ir kurių buveinė yra šios valstybės narės teritorijoje, taigi numato reikalavimą įsteigti ar įsigyti kapitalo bendrovę šioje valstybėje narėje?
2. Ar EB 43 ir 49 straipsnius reikia aiškinti taip, kad jie draudžia bet koki nacionalinį tam tikrų azartinių lošimų, pavyzdžiui, lošiamų lošimo namuose, monopolį, jei šioje valstybėje narėje apskritai nėra nuoseklios ir sisteminės azartinių lošimų ribojimo politikos, nes nacionalinės koncesijos turėtojais skatina azartinius lošimus, pavyzdžiui, nacionalines sporto lažybas ir loterijas, bei juos reklamuoja (televizijoje, laikraščiuose, žurnaluose), o vienoje iš reklamų netgi skelbiama, kad prieš pat loto tiražą už loto bilietį bus pasiūlyta grynųjų pinigų suma („TOI TOI TOI — Glaub' ans Glück“) („Sėkmės — Tikėk sėkme“)?
3. Ar EB 43 ir 49 straipsnius reikia aiškinti taip, kad jie draudžia nacionalinės teisės nuostatą, pagal kurią visos lošimus reglamentuojančiuose nacionalinės teisės aktuose numatytos koncesijos lošimų veiklai ir lošimų namams yra suteikiamos 15 metų pagal tvarką, kuri koncesijų konkurse draudžia dalyvauti asmenims iš Bendrijos (kurie nėra šios valstybės narės subjektai)?

2008 m. birželio 4 d. Bundesfinanzhof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Swiss Re Germany Holding GmbH prieš Finanzamt München für Körperschaften

(Byla C-242/08)

(2008/C 223/36)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesfinanzhof